

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ: Αριθ. 3789/57

Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης ενίων διατάξεων της Εργατικής Νομοθεσίας. (ΦΕΚ 210/Α/12-10-57)

Άρθρ. 1. - 1. Επιχειρήσεις, Εκμεταλλεύσεις ή Εργασία εν γένει, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής αυτών ή του εις τον αυτόν ανήκοντος, φυσικού ή νομικού προσώπου (Δημοσίου, Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου, Δήμοι, Κοινότητες, Οργανισμοί, Ιδρύματα κ.λπ.), απασχολούσαι προσωπικόν μεγαλύτερον των εβδομήκοντα προσώπων, οφείλουσι να καταρτίσωσι κατά την διαδικασίαν του παρόντος, κανονισμόν εργασίας, ρυθμίζοντα κατά τους κειμένους νόμους τας εν τη εκτελέσει της εργασίας διαμορφουμένας σχέσεις μεταξύ αυτών και του πάσης φύσεως προσωπικού των, του συνδεομένου μετά τούτων δια σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Δια την κατάρτισιν και υποβολήν εις τα αρμόδια όργανα, προς επεξεργασίαν και κύρωσιν των κανονισμών εργασίας, παρέχεται εξάμηνος προθεσμία από της ισχύος του παρόντος, δυναμένη να παραταθή επί 12 το πολύ μήνας από της λήξεώς της, δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Η αυτή προθεσμία παρέχεται δια την κατά τας διατάξεις του παρόντος αναμόρφωσιν των ήδη ισχυόντων κανονισμών εργασίας εις τας ως άνω επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασίας. Δύναται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, εκδιδομένης εκάστοτε μετά γνώμην του κατά το άρθρ. 28 του ν. 3239 Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής και δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, να επεκτείνεται η υποχρέωσις καταρτίσεως κανονισμού και εις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίας εν γένει, απασχολούσας προσωπικόν κάτω με των 70, ουχί δε και ολιγώτερον των 40 προσώπων. -2. Οι κανονισμοί εργασίας δεν αποτελούν συμπλήρωσιν της ατομικής συμβάσεως εργασίας, εάν δεν έχουν εγκριθή κατά την διαδικασίαν του παρόντος και δεν είναι ανά πάσαν στιγμίν ανηρητημένοι εις εμφανή και προσιτά δια τους εργαζομένους σημεία του τόπου εργασίας. -3. Δια πειθαρχικά παραπτώματα, καθοριζόμενα εις έκαστον των κανονισμών εργασίας, δύναται να προβλέπεται η επιβολή, εις τον παραβάτην μισθωτόν, των κάτωθι ποινών: α) Προφορική ή έγγραφος παρατήρισις. β) Επίπληξις. γ) Πρόστιμον μέχρι ποσοστού 25% επί του μισθού του αντιστοιχούντος εις μίαν ημέραν ή του ημερομισθίου του μισθωτού. δ) Υποχρεωτική αποχή εκ της εργασίας (προσωρινή απόλυσις) επί 10 το πολύ ημέρας καθ' έκαστον ημερολογιακόν έτος και εφ' όσον ο μισθωτός καθ' υποτροπήν υποπέση εις σοβαράν αντιπειθαρχικήν παράβασιν. Εις τον περιορισμόν του στοιχ. δ' της § 4 του άρθρ. 1 δεν υπόκεινται οι επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασία εις τας η πειθαρχική εξουσία ασκείται υπό Πειθαρχικού Συμβουλίου ή υφίσταται Δευτεροβάθμιον τοιούτον. Επιτρέπεται η άσκησις εφέσεως εντός 5νθημέρου από της κοινοποιήσεως της περί επιβολής της υποχρεωτικής αποχής εκ της εργασίας ποινής ενώπιον του κατά το άρθρ. 2 Τμήματος Κανονισμών Εργασίας, αναστελλομένης της εκτελέσεως της ποινής. -3. Κατά την δια του παρόντος καθιερουμένην διαδικασίαν θεσπίζονται και κανονισμοί των επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, των μη υποχρέων εις κατάρτισιν κανονισμού κατά τας διατάξεις του παρόντος, εφ' όσον αύται ήθελον ζητήσιν τούτο. -4. Τα πρόστιμα περιέχονται εις την Εργατικήν Εστία, τηρουμένων απασών των διατάξεων των άρθρ. 3, 4 και 5 του από 27-6-34 β.δ. "περί τροποποίησης, συμπλήρωσεως και κωδικοποιήσεως των περί Εργατικής Εστίας διατάξεων".

Άρθρ.2. -1. Η κύρωσις των Κανονισμών Εργασίας γίνεται, δια μεν τας ιδιωτικάς εν γένει επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασίας, δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δια δε τας ασκουμένας υπό του Δημοσίου ή δια λογαριασμόν αυτού, των Δήμων και Κοινοτήτων, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, εν γένει, ως και τους Κανονισμούς Εργασίας των Τραπεζών, δια κοινής αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας και του εποπτεύοντος εις εκάστην περίπτωσιν Υπουργού. -2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον, κυρωτική απόφασις, εκδίδεται μετά προηγουμένην γνωμοδότησιν του δια του παρόντος συνιστωμένου Τμήματος Κανονισμών Εργασίας του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής, αποτελουμένου εκ μελών αυτού, ήτοι του Προέδρου ή Αντιπροέδρου αυτού, δύο δημοσίων υπαλλήλων, ενός εκπροσώπου των μισθωτών, οριζομένων απάντων κατ' έτος και εις την

πρώτην κατ' Ιανουάριον συνεδρίασιν του Συμβουλίου. Εις τας συνεδριάσεις του Τμήματος τούτου μετέχει και ειδικός εκπρόσωπος του Δημοσίου, καλούμενος κατά τας ισχύουσας διατάξεις του εδαφίου β' της § 2 του άρθρ. 28 του ν. 28 του ν. 3239/55 εφαρμοζομένων αναλόγως. Επίσης, δι' αναλόγου εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του ν. 3239/55 και του από 30-8/12-9/1-55 β.δ. "περί τρόπου διεξαγωγής των εργασιών, συνεδριάσεων κ.λπ. του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής", ρυθμίζονται πάντα τα αφορώντα εις την οργάνωσιν, λειτουργίαν, δαπάνας κ.λπ. του Τμήματος Κανονισμών Εργασίας. Η γνώμη του ειδικού Τμήματος Κανονισμών Εργασίας είναι υποχρεωτική δια του Υπουργού, μόνον εφ' όσον ανάγεται εις την τήρησιν διατάξεων νόμου και των εις εκτέλεσιν τούτων διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων. Το Τμήμα δύναται ν' αποφαίνεται επίσης, ότι δεν συντρέχει λόγος καταρτίσεως Κανονισμού Εργασίας, όπου η επιχείρισις ητήσατο την έγκρισιν τούτου, αλλά απασχολεί κάτω των εβδομήκοντα μισθωτών. Οι κατ' εξουσιοδότησιν όμως των ν. 3752/29, 3221/55, 3430/55 ως ούτοι ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως και παντός ετέρου ειδικού νόμου, εκδοθέντες δια β.δ. η Υπουργικών αποφάσεων Κανονισμοί, εξακολουθούσιν ισχύοντες, πλην, δια πάσαν σύνταξιν, ανασύνταξιν ή τροποποίησιν Κανονισμών, περί ων προβλέπουσιν οι ανωτέρω Νόμοι, ισχύουσιν αι διατάξεις των Νόμων τούτων εις ότι δεν αντιτίθενται εις τα οριζόμενα υπό των άρθρ. 1 και 2 του παρόντος Νόμου. Εις τας περιπτώσεις ταύτας μετέχει του τμήματος ως μέλος εκπρόσωπος των μισθών των υπό της οικείας οργανώσεων οριζόμενος. -3. Ενώπιον του ειδικού Τμήματος Κανονισμών Εργασίας δύναται να προσφύγη η οικεία οργάνωσις των εργαζομένων μόνον εφ' όσον διάταξις κανονισμού αντίκειται εις τους κειμένους νόμους και των εις εκτέλεσιν τούτων εκδιδομένων διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων, το δε Τμήμα εφ' όσον κρίνει ότι αι προσβαλλόμεναι διατάξεις είναι παράνομοι γνωμοδοτεί υπέρ της εξαλείψεως ή τροποποιήσεως αυτών εις τον Υπουργόν Εργασίας, όστις αποφασίζει κατά τα οριζόμενα υπό της § 1 του παρόντος, άλλως απορρίπτει την αίτησιν. -4. Από της λήξεως της κατά την § 1 του άρθρ. 1 του παρόντος προθεσμίας, επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, απασχολούσαι άνω των 70 μισθωτών οφείλουσαι να έχωσι εγκεκριμένον και ανηρητημένον Κανονισμόν, άλλως υπόκεινται εις τας πονάς τας οριζόμενας υπό του άρθρ. 2 του β.δ. της 24-7-1920 "περί κωδικοποιήσεως εις εν ενιαίον κείμενον των νόμων περί πληρωμής των μισθών των υπηρετών και υπαλλήλων". Πάσα νεοϊδρυμένη επιχείρησις, εκμετάλλευσις ή εργασία απασχολούσα το εν άρθρω 1 του παρόντος προσωπικόν, οφείλει εντός τριών μηνών από της λειτουργίας της να υποβάλη κατά τ' ανωτέρω Κανονισμόν Εργασίας, άλλως υπόκειται εις τας κυρώσεις του παρόντος ν.δ. -5. Δια β.δ. εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Εργασίας μετά γνωμοδότησιν του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής, ορίζονται τα της καταρτίσεως, διαδικασίας, υποβολής, επεξεργασίας, κυρώσεως, ανακοινώσεως, δημοσιότητος, πρότυπα Κανονισμών κατά επαγγελματικής κατηγορίας, ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος ν. δ/τος.

Άρθρ. 3. Εις το εδάφιον 9 του άρθρ. 22 του ν.δ. 3430/55 προστίθενται τα εξής: -1. Κατά των αποφάσεων των κατά τ' ανωτέρω Επιτροπών δύναται, εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως ν' ασκηθεί έφεσις παρά παντός ενδιαφερομένου, ενώπιον Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, αποτελουμένης εξ ενός Εφέτου, ως Προέδρου, οριζομένου υπό του Προέδρου των Εφετών, του Διευθυντού Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας, του Διευθυντού Ξενοδοχείων του Οργανισμού Τουρισμού ενός εργοδότη υποδεικνυομένου υπό του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου της Ελλάδος και ενός ξενοδοχοϋπαλλήλου, υποδεικνυομένου υπό της Ομοσπονδίας Τουριστικών Επαγγελματιών, μετά των αναπληρωτών των. Απαγορεύεται η συμμετοχή μελών της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής εις την Δευτεροβάθμιον. Χρέη Γραμματέως εκτελεί εις των υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας ή του Οργανισμού Τουρισμού. -2. Η Δευτεροβάθμιος Επιτροπή έχει γενικήν αρμοδιότητα πλην της εκδικάσεως των εφέσεων του προσωπικού του υπηρετούντος εις Ξενοδοχεία λειτουργούντα εις την περιφέρειαν της Γενικής Διοικήσεως Βορείου Ελλάδος, δια την εκδίκασιν των οποίων συνιστάται ετέρα επιτροπή, ομοίας συνθέσεως, πλην των περιπτώσεων των μελών του Διευθυντού Εργασίας, αντί του οποίου μετέχει ο Διευθυντής της Περιφερειακής Υπηρεσίας Διαιτησίας Βορείου Ελλάδος, και του Διευθυντού Ξενοδοχείων, αντί του οποίου μετέχει ο Πρόεδρος της Τουριστικής Επιτροπής Θεσσαλονίκης. -3. Εκάστη των Δευτεροβαθμίων Επιτροπών, αναλόγως της αρμοδιότητός της,

επιλαμβάνεται της εξετάσεως τόσον των υπό των εργοδοτών, όσο και των υπό της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής επιβληθεισών ποινών, δυναμένη, εφ' όσον κρίνη ότι συντρέχουσι προς τούτο λόγοι, να μειώση ή και να εξαφανίση τας ποινάς ταύτας, -4. Η άσκησις εφέσεως αναστέλλει την εκτέλεσιν της επιβληθείσης ποινής, δέον όμως, εκάστη των Δευτεροβαθμίων Επιτροπών, να επιληφθή της εξετάσεως της υποθέσεως εντός 15νθημέρου το πολύ από της ασκήσεως της εφέσεως, εντός δε είκοσι το πολύ ημερών από της εκπνοής της προθεσμίας ταύτης, να εκδώση την απόφασίν της. – 5. Κατά την συζήτησιν της εφέσεως, δύναται να παρίστανται οι διάδικοι, αυτοπροσώπως ή δια συναδέλφου των, οριζομένου ειδικώς ως αντιπροσώπου των. – 6. Κατ' εξαίρεσιν, επιτρέπεται όπως, από της δημοσιεύσεως του παρόντος ν.δ. και εντός το πολύ 60 ημερών από ταύτης, προσφύγωσιν ενώπιον της αρμοδίας Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, πάντες όσοι ετιμωρήθησαν υπό του εργοδότη των ή της Πρωτοβαθμίου τοιαύτης, από της κοινοποιήσεως του περί Ξενοδοχείων Κανονισμού του καταρτισθέντος βάσει του ν.δ. 3430/55 και μέχρι της ενάρξεως της λειτουργίας των δια του παρόντος συνιστωμένων Επιτροπών. – 7. Εκάστη έφεσις δέον να συνοδεύηται υπό παραβόλου, οριζομένου εις το τριπλάσιον του δια την Πρωτοβάθμιον Επιτροπήν οριζομένου τοιούτου. –8. Πάσα λεπτομέρεια αναγκαία δια την λειτουργία των Δευτεροβαθμίων Επιτροπών, ορίζεται δια β.δ., εκδιδομένων προτάσει των υπουργών Εργασίας και Προεδρίας της Κυβερνήσεως. Δι' ομοίων Διαταγμάτων, ορίζονται τας της απαρτίας κλπ. των Επιτροπών τούτων, καθώς και τα επί της τηρητέας διαδικασίας και η ανακοίνωσις των αποφάσεων αυτών εις του ενδιαφερομένους. –9. Αι προθεσμιαί του άρθρ. 22 του εδαφ. 2 του ν.δ. 3430/55, παρατείνονται μέχρι 31^{ης} Μαρτίου του 1958.

Κυριακή ανάπαυσις και χρονικά όρια εργασίας.

Άρθρ. 4. –1. Από της ισχύος του παρόντος ν.δ. οι ηθοποιοί, τεχνίται θεάτρου, δικαιούνται 24ώρου συνεχούς εβδομαδιαίας αναπαύσεως, καθοριζομένης δια του παρόντος, ως ημέρας αργίας των επιχειρήσεων τούτων, εκάστης Δευτέρας. –2. Εις ας πόλεις, κωμοπόλεις κλπ. δεν λειτουργούν κατά συνεχή τρόπον θέατρα, η ως ανωτέρω αργία επιβάλλεται από της Δευτέρας εκείνης, αφ' ης συμπληρούνται είκοσι συνεχείς παραστάσεις υπό του αυτού θιάσου και εις την αυτήν πόλιν. –3. Κατά παντός παραβάτου (εργοδότη, θεατρώνου κ.λπ.) των ανωτέρω διατάξεων, επιβάλλονται αι ποινάί του αρθρ. 24 του Π. Δ/τος της 14-3-30 «περί κωδικοποιήσεως των Νόμων περί Κυριακής αναπαύσεως».

Άρθρ. 5. –1. Εις όσα καταστήματα των πόλεων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης παλούνται πλείονα του ενός είδη, ως ωράριον εργασίας ή ανοίγματος και κλεισίματος τούτων, καθορίζεται το ισχύον βραχύτερον, δι' οιονδήποτε των παλουμένων εις ταύτα ειδών και ανεξαρτήτως του κύκλου εργασιών εκ του είδους τούτου, εκτός εάν είδος τι ή πλείονα τούτων, παλώνται εις τελείως κεχωρισμένον διαμέρισμα του καταστήματος, δυνάμενον να λειτουργήση αυτοτελώς, οπότε, δια τούτο, εφαρμόζεται το ειδικόν ωράριον εργασίας ή ανοίγματος και κλεισίματος, το ισχύον δια τα αμιγή καταστήματα του είδους τούτου. – 2. Δύνανται να εξαιρώνται των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου μικρά καταστήματα, άτινα ήθελον κριθή παρ' επιτροπών λειτουργουσών εις τας ανωτέρω πόλεις και συνιστωμένων δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας. Έργο των επιτροπών τούτων είναι εισέτι η επίλυσις πάσης αναφουομένης διαφοράς επί της εφαρμογής της κατά τα' ανωτέρω διατάξεως και ο καθορισμός του είδους του καταστήματος επί τη βάσει των εν αυτών παλουμένων ειδών, η διαπίστωσις της αυτοτελούς ή μη λειτουργίας των τμημάτων του καταστήματος εις διακεκριμένους απ' αλλήλων χώρους, καθώς και ο προσδιορισμός του ωραρίου ανοίγματος και κλεισίματος. Αι ως άνω επιτροπαί, συνιστώμεναι δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, απαρτίζονται εξ ενός υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας και ενός του Υπουργείου Εμπορίου και εν ελλείψει τοιούτων, υπαλλήλων της οικείας Νομαρχίας, εξ ενός αντιπροσώπου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου, εξ ενός αντιπροσώπου του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου, εξ ενός αντιπροσώπου του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου και εξ ενός αντιπροσώπου του Εργατικού Κέντρου, αποδεικνυομένων υπ' αυτών. Των επιτροπών τούτων προεδρεύει ο κατά βαθμόν ανώτερος και επί ισοβάθμων ο αρχαιότερος των ως άνω δημοσίων

υπαλλήλων. Των διατάξεων των §§ 1 και 2 του παρόντος άρθρου εξαιρούνται τα δια των αδειών των Επιτροπών του αν. ν. 1324/1949 και ν. 2805/1954 λειτουργούντα καπνοπωλεία εφ' όσον εις ταύτα, πλην της λιανικής πώλησεως των καπνοβιομηχανικών προϊόντων, δεν πωλούνται πλείονα των δια του άρθρ. 6 του ν. 2805/54 καθοριζομένων ειδών δια τα περίπτερα. Εξαιρούνται επίσης καταστήματα λειτουργούντα κυρίως ως ζυθοπωλεία ή οινοπαντοπωλεία εφ' όσον δι' αποφάσεων των άνω Επιτροπών κριθή ότι ο υπάρχων χώρος εν συνδυασμώ προς το είδος και την φύσιν της επιχειρήσεως δεν επαρκή δια τον αυτοτελή διαχωρισμό εις τμήματα του καταστήματος. -3. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευμένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να ορίζεται παράβολον μέχρι δραχμ. κατ' ανώτατον όριον, υπέρ του παρά τη Εθνική Τραπεζή της Ελλάδος και Αθηνών Ειδικού Λογαριασμού του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής δια την υποβολήν και συζήτησιν παντός κανονισμού εργασίας ή την τροποποίησιν τούτου, κατατιθέμενον υπό του αιτούντος την έγκρισιν ή τροποποίησιν του κανονισμού εργασίας. Εξαιρούνται της καταβολής παραβόλου αι Επιχειρήσεις και Εκμεταλλεύσεις αι ασκούμεναι υπό του Δημοσίου ή δια λογ/σμόν τούτου. Επίσης, δι' ομοίων αποφάσεων, δύναται να ορίζεται παράβολον, μέχρι δραχμών διακοσίων, δια την κάλυψιν των εξόδων λειτουργίας της Επιτροπής της § 2 του παρόντος άρθρου. - 4. Πάσα παράβασις των διατάξεων του Π. Δ. της 8/14 Απριλίου 1932 «περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων των Νόμων, περί χρονικών ορίων εργασίας εις τα καταστήματα κ.λπ.» και των προς εφαρμογήν αυτών πράξεων του Υπουργού Εργασίας, τιμωρείται κατά τας διατάξεις του άρθρ. 3 του ν. Γπ ΔΛ' ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Άρθρ. 6. -1. Το άρθρον μόνον του Π.Δ. της 3/18 Ιουνίου 1935 «περί τροποποιήσεως του άρθρ. 14 του από 27 Ιουνίου 1932 Διατάγματος «περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των, περί οκταώρου εργασίας διατάξεων», αντικαθίσταται ως ακολούθως: «Αι δια μεσημβρινόν γεύμα διακοπαί ουδέποτε υπερβαίνουνσι τας δύο ώρας κατά το χειμώνα και τας τρεις κατά το θέρος, εν ουδεμίά δε περιπτώσει είναι μικρότεροι της μιας ώρας. Εν η περιπτώσει, λόγω της φύσεως της εργασίας, είναι εντελώς αδύνατος η διακοπή επί ολόκληρον ώραν δύναται ο αρμόδιος Επιθεωρητής Εργασίας να καθορίση μειωμένον χρόνον διακοπής. Εξαιρετικώς, η μεσημβρινή διακοπή, καθ' όλην την περίοδον του έτους, εν τοις μηχανουργείοις, λεβητοποιείοις, χυτηρίοις και μεταλλουργικαίς εργασίαις, ορίζεται εις μίαν (1) ώραν. Αν όμως αι επιχειρήσεις αύται κείνται εντός κατονημένης ζώνης, η κατά τ' ανωτέρω μεσημβρινή διακοπή δύναται να ορίζεται μέχρι δύο (2) ωρών, αίτινες δέον να εμπίπτουν εντός των ορίων της διακοπής της οριζομένης δι' αστυνομικής διατάξεως «περί μέτρων κοινής ησυχίας». Εν η παριπτώσει, λόγω της φύσεως της εργασίας, είναι εντελώς αδύνατος η διακοπή επί ολόκληρον 2ωρον, δύναται ο αρμόδιος Επιθεωρητής Εργασίας να καθορίζη μειωμένον χρόνον διακοπής. Ωσαύτως, κατ' εξαίρεσιν, εις τα ασχολούμενα με εργασίας ημερησίων εφημερίδων, τσιγκογραφεία, η μεσημβρινή διακοπή δύναται να ορίζεται ανωτέρα των κατά τ' ανωτέρω δύο ωρών κατά τον χειμώνα και τριών κατά το θέρος». -2. Εις το άρθρ.13 § 2 του Π.Δ. της 8/13 Απριλίου 1932, «περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων των νόμων, περί χρονικών ορίων εργασίας εις τα Κατ/ματα κ.λπ.» προστίθεται εδάφιον δ' έχον ούτω: «δ') Εις περίπτωσιν ασυμφωνίας των ενδιαφερομένων εργοδοτικών και υπαλληλικών οργανώσεων, επί των ωρών ανοίγματος, μεσημβρινής διακοπής και κλεισίματος των Καταστημάτων κατά τας εν § 3 του άρθρ. 13 του ως άνω Π.Δ. οριζομένας ημέρας, δύναται ο Υπουργός της Εργασίας, δια τας Αθήνας, Πειραιά και Προάστεια και οι Νομάρχαι, δια τας ιδίας αυτών περιφερείας, όπως δι' αποφάσεώς των ορίζουν ταύτας».

Άρθρ. 7. Αι διατάξεις των άρθρ. 1, 3 και 4 του ν.δ. της 8/13-4-1932 «περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων των Νόμων, περί χρονικών ορίων εργασίας εις τα Καταστήματα κλπ», δεν εφαρμόζονται επί των αυτομάτων μηχανημάτων πωλήσεις, των εγκατεστημένων εις ανεξαρτήτως λειτουργούντα και απολύτως διακεχωρισμένα απ' αλλήλων τμήματα καταστημάτων ή εις εισόδους κτιρίων ή εν υπαίθρω, μη θεωρουμένων των αυτομάτων πωλητών ως καταστημάτων κατά την έννοιαν του άρθρ. 1 του ως άνω ν.δ. και μη υπαγομένων εις τους περιορισμούς των ωρών εργασίας.

Καταγγελία συμβάσεως εργασίας.

Άρθρ. 8. –1. Το άρρεν και θήλυ προσωπικόν το υπηρετούν εις κουρεία ή κομμωτήρια ή ινστιτούτα καλλονής οι φορείς των οποίων ήθελον τύχει αποζημιώσεως κατά τας διατάξεις του ΚΗ΄ Ψηφίσματος ή δι’ υπεκμίσθωσιν ή αλλαγήν χρήσεως του μισθίου, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής της επιχειρήσεως, υφ’ ήν ταύτα εμφανίζονται, εφ’ όσον εκτελεί εργασίαν κουρέως ή κομμωτού ή περιποιητού χειρών ή ποδών, χαρακτηρίζεται δια τας περιπτώσεις μόνον του ν. 2112/20, ως ούτος ετροποποιήθη υπό του ν. 4558/30 και του ν. 3198/55, ως υπαλληλικόν και δικαιούνται του ημίσεος της υπό των νόμων τούτων οριζομένης αποζημιώσεως. –2. Η υπό της § 1 του παρόντος άρθρου οριζομένη ηυξημένη αποζημίωσις, χορηγείται μόνον εφ’ όσον οι κατ’ ανωτέρω οριζόμενοι έχουν συμπληρώσει, ή αφ’ ης συμπληρώσουν πενταετή υπηρεσίαν εν τη ειδικότητί των, εν τω αυτώ ή ετέρω καταστήματι, άλλως, τυχόν απολυόμενοι προς της συμπληρώσεως του χρόνου τούτου εξακολουθούσιν αποζημιούμενοι με την ισχύουσαν μέχρι της ισχύος του παρόντος αποζημίωσιν λόγω καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας. –3. Οι οδηγοί αγοραίων επιβατικών αυτοκινήτων (ταξί) (κατά μετρητού ή μη) εφ’ όσον δεν τυγχάνουσι και ιδιοκτήται ή συνιδιοκτήται, τουλάχιστον κατά το ήμισυ του αυτοκινήτου, αδιαφόρως του τύπου, της φύσεως ή του κύρους της συμβάσεως ή του τρόπου της αμοιβής των, ασφαλίζονται υποχρεωτικώς εις τους οικείους Οργανισμούς καθ’ όλων των κινδύνων, εις δε το Ι.Κ.Α. δια τον κίνδυνον της ασθενείας, δια του ποσού της εργοδοτικής εισφοράς βαρυνόμενου του ιδιοκτήτου του αυτοκινήτου. Δια του ποσού της εργοδοτικής εισφοράς δια την ασφάλισιν των ανωτέρω προσώπων βαρύνεται ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου, όστις και υπέχει απάσας τα κατά τον παρόντα νόμον ευθύνας εργοδότη. Τυχόν ασφάλισις των ανωτέρω προσώπων δια προγενεστέρας της ενάρξεως ισχύος του παρόντος περιόδους λογίζεται καλώς γενομένη, εφ’ όσον κατεβλήθησαν ή θέλουσι καταβληθή εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος αι ασφαλιστικάί εισφοραί απαλασσόμεναι προσθέτου τέλους. Χορηγηθείσαι παροχαί εις πρόσωπα εκ των ανωτέρω δι’ ας δεν κατεβλήθησαν εισφοραί δεν αναζητούνται. –4. Εις το άρθρ.8 του ν.δ. 3198/55 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί καταγγελίας της σχέσεως εργασίας διατάξεων προστίθεται δεύτερον εδάφιον έχον ούτω: «Ιδιωτικοί υπάλληλοι δεν γένει υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. δια την χορήγισιν συντάξεως, συμπληρώσαντες ή συμπληρούντες τας προς χορήγισιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις δύνανται ν’ αποχωρώσι της εργασίας ή ν’ απομακρύνωνται ταύτης παρά του εργοδότη των, λαμβάνοντες, εις τας περιπτώσεις ταύτας, οι μεν επικουρικώς ησφαλισμένοι, τα 40%, οι δε μη ασφαλισμένοι επικουρικώς τα 50% της υπό του νόμου 2112/20, ως ούτος ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, οριζομένης απροειδοποιήτου αποζημιώσεως. Δια την κατά τ’ ανωτέρω χορηγουμένην εις τους αποχωρούντας ή απομακρυνομένους υπαλλήλους μειωμένην αποζημίωσιν εφαρμόζονται κατά τα λοιπά, πάντα τα οριζόμενα υπό των άρθρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του ν.δ. 3198/55 ως και των διατάξεων του ν. 2112/20, ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, πλην των διατάξεων των αφορωσών την προμήνυσιν». –5. Η σχέσις η συνδέουσα τους δασεργάτας μετά της Κ.Ε.Δ. θεωρείται ως σχέσις εξηρητημένης εργασίας και εφαρμόζεται επ’ αυτής άπασα η εργατική Νομοθεσία. Ο χαρακτηρισμός της σχέσεως απόκειται εις τον δικαστήν μη δεσμευόμενον εν πάση περιπτώσει εκ του χαρακτηρισμού αυτής ως εργολαβίας υπό τυχόν υπάρχοντος συμφωνητικού.

Νομοθεσία περί Φορτοεκφορτώσεων και Φορτοεκφορτωτών.

Άρθρ. 9. –1. Η αληθής έννοια και ερμηνεία του άρθρου 14 του κωδικοποιημένου Νόμου 5167/1932 «περί ρυθμίσεως των εις τους λιμένας φορτ/τικών εργασιών, είναι ότι τα εν τη διατάξει ταύτη αναφερόμενα επαγγελματικά μέσα, περιλαμβάνουν και το μόνιμον εργατικόν προσωπικόν των επιχειρήσεων όπερ απασχολείται κατά κύριον λόγον εις την διενέργειαν φορτ/σεων. – 2. Από της ισχύος του παρόντος, η εν τη προηγουμένη παραγράφω ερμηνευτική διάταξις, εφαρμόζεται, αναλόγως εφ’ όλων των φορτοεκφορτωτικών εργασιών, είτε αύται διεξάγονται εις λιμένας, είτε εις την ξηράν. –3. Η αληθής έννοια και ερμηνεία της β’ περιόδου της § 3 του άρθρ. 1 του ν.δ.1254/1949 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεων ενίων

διατάξεων των περί φορτοεκφορτώσεων Νόμων» είναι ότι αι διατάξεις της περί φορτοεκφορτώσεων νομοθεσίας δεν εφαρμόζονται εις τας εκφορτώσεις τας διεξαγομένας εις τους δι' έκαστον εργοστάσιον και τας συνεχόμενας αποθήκας του εντός ή εκτός αυτών συνήθεις χώρους φορτοεκφορτώσεων και αφορώσας είδη ή εμπορεύματα προοριζόμενα προς εισαγωγήν ή εξαγωγήν εκ των εργοστασίων ή των συνεχόμενων αποθηκών των εφ' όσον η εργασία αύτη εξετελείτο αποδεδειγμένως προς της ισχύος του ν.δ. 1254/49 παρ' εργατών της επιχειρήσεως απασχολουμένων κυρίως εις τας άνω φορτοεκφορτωτικά εργασίας.

Άρθρ. 10. Δύνεται, δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εργασίας και Βιομηχανίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκδιδομένων μετά προηγουμένη γνώμοδοτήσιν του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλ. Κοινων. Πολιτ. να καθορίζεται γενικώς ή ειδικώς ανώτατον όριον βάρους των εις δέματα, τεμάχια κ.λπ. συσκευαζομένων αγαθών ή πραγμάτων εν γένει, πέραν του οποίου δεν επιτρέπεται μετακίνησις και φόρτ/σις εις τα ασχολούμενα εις τας εργασίας ταύτας πρόσωπα. Δια των ιδίων αποφάσεων καθορίζεται και πάσα ετέρα λεπτομέρεια, προκύπτουσα εκ της εφαρμογής του παρόντος.

Νομοθεσία μισθών και ημερομισθίων.

Άρθρ. 11. –1. Εξαιρετικώς δια τους φοιτώντες εις ανεγνωρισμένας τεχνικάς Σχολάς, προς εκμάθησιν τέχνης και απασχολουμένους εις εργοστάσια, εργαστήρια κ.λπ. προς πρακτικήν εξάσκησίν των, δύνεται, κατά παρέκκλισιν εκ των, δια συλλογικών συμβάσεων εργασίας ή διαιτητικών ή υπουργικών αποφάσεων, καθοριζομένων κατωτάτων ορίων ημερησίων μαθητευομένων ή ανειδικεύτων εργατών και εργατριών, να καθορίζωνται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας εκδιδομένων μετά προηγουμένην γνώμην του δια του νόμου «περί αυξήσεως αναδρομικώς των αποδοχών των μισθωτών, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 3239/55 κ.λπ.» συνιστωμένου τμήματος αμοιβής και όρων εργασίας παρά τω Εθνικώ Γνωμοδοτικώ Συμβουλίω Κοινωνικής Πολιτικής και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ημερομίσθια, εις ποσοστόν επί του εκάστοτε ισχύοντος ημερομισθίου του ανειδικεύτου εργάτου ή εργατριάς και εις επίπεδον μικρότερον του κατωτάτου ορίου ημερομισθίου μαθητευομένου αναλόγως της ηλικίας και του χρόνου απασχολήσεως των εν λόγω προσώπων. –2. Η υπ' αριθ. 14/1956 απόφασις του Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών καταχωρισθείσα εις το υπ' αριθ. 246/1956 τεύχος Β' της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, περί όρων αμοιβής και εργασίας των ιδιωτικών γραφείων κ.λπ., ισχύει και δια τους διοικητικούς υπαλλήλους των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων. –3. Το πάσης φύσεως προσωπικόν των οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως ή Πολιτικής των υπαγομένων εις το Υπουργείον Εργασίας, το υπηρετούν κατ' απόστασιν όσον μισθοδοτείται υπό των Οργανισμών εξ ων απεσπάσθη, δικαιούται κατά την διάρκειαν της αποσπάσεώς τούτων πλήρων αποδοχών των ομοιβάθμων του των υπηρετούντων εις τους εξ ων απεσπάσθη Οργανισμούς δια τας περιπτώσεις καθ' ας έχει την αυτήν με τούτους απασχόλησιν. Ως πλήρεις αποδοχαί νοούνται ο μισθός μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων και προσαυξήσεων λόγω πολυετούς υπηρεσίας, παραμονής εις τον αυτόν βαθμόν, υπερωριακής απασχολήσεως, εξόδων κινήσεως κλπ. Ποσά καταβληθέντα ή οφειλόμενα από 1^{ης} Ιουλίου 1957 υπό την έννοιαν της παρούσης διατάξεως δεν αναζητούνται και οφειλόμενα καταβάλλονται, θεωρούμενα ως εκ νομίμου αιτίας προερχόμενα.

Άρθρ. 12. Πάσα διάταξις, γενική ή ειδική, αντικειμένη οπωσδήποτε δια του περιεχομένου της, εις τας διατάξεις του παρόντος ν.δ., καταργείται.

Άρθρ. 13. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.